

pokazati spise o tome. Ovaj izvještaj providnika došao je na raspravu u sjednici vijeća umoljenih od 11. siječnja, ali je raspravljanje bilo toga dana odgođeno, te je dva dana kasnije odlučeno, da se odaberu tri plemića, koji će proučiti stvar i napisati novu instrukciju za providnike. Ujedno je određeno, da Rafael de Goziis, novo određeni vikar Korčule, pođe tamo prije određenog mu vremena. 14. siječnja biše u malom vijeću izabrana ona tri plemića, koji će sastaviti novu instrukciju za providnike. 16. siječnja određuje vijeće umoljenih, neka se pošalje u Korčulu skupa s vikarom na trošak općine šest jakih i smionih mladića, koji će tamo stajati na raspolaganju vikara i providnika onoliko vremena, koliko će stajati i providnici. Međutim su došli u Dubrovnik oni Korčulani, koji su bili u poslanstvu kod kralja, naime bivši kancelar Antonije i Lazarin Testa; kako vidjesmo, oni biše pozvani od Dubrovčana, da dođu u njihov grad na opravdanje. Vijeće umoljenih zaključuje 16. siječnja, da se izabere trojica ljudi, koji će saslušati ove Korčulane, a tu trojicu ima odabrati malo vijeće. I uistinu malo vijeće izabralo je istog dana Martola Zamanju, Nikolu Pozza Ivanova i Nika de Martinus. 17. siječnja izdana je ponovna instrukcija providnicima, u kojoj se upućuju, što imaju raditi s obzirom na najnoviji korčulanski odgovor. U pogledu knežina vele ono isto, što i u posljednjoj instrukciji. Iz ove se instrukcije dalje vidi, da se vodila polemika i o troškovima armade, koju Dubrovčani bijahu poslali g. 1413., da pokori otoke. Čini se, da su Dubrovčani htjeli, da im otočani podmire te troškove. O tom se naime u instrukciji veli ovako: »O tome, što se opravdavaju, da je trošak za prvu armadu učinjen bez razloga, recite, kako je to jasno, da su po našim poslanicima bili pozvani pismom našeg gospodina, neka prime vikara našeg gospodina, i nijesu htjeli ništa poslušati. I na sličan način njihovi poslanici ovdje u Dubrovniku bijahu pozvani, da prime spomenutog vikara u ime našeg gospodina i nijesu htjeli ništa poslušati; njima je bio predložen na to trošak, šteta, interes i prolijevanje krvi, što bi moglo uslijediti njihovom krivnjom. I tako ne hoteći poslušati, kad je došla armada ispod zidina Korčule, od sumnje i straha, a ne iz poslušnosti prema gospodinu, bijahu pripravnici pokoriti se; zato će trošak za uzdržavanje te armade biti spomenut u svoje vrijeme.« U pogledu korčulanskih poslanika, koji su bili kod kralja, i u pogledu kraljeva pisma, ponavljaju ono isto, što i u prošloj instrukciji. Ne vjeruju, da su Korčulani poslali poslanike pozvani